

OLIMPIADA INTERNAȚIONALĂ DE LECTURĂ

7 septembrie 2017

Nivelul 3 – clasele a IX-a și a X-a

Înainte de a răspunde la cerințele formulate, citește cu atenție următoarele precizări:

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- În cazul subiectelor care presupun încadrarea într-o limită de rânduri, vei numerota fiecare rând pe care îl vei scrie.
- În cazul cerințelor în care limita maximă de rânduri este precizată, nu se vor lua în considerare rândurile excedentare.
- Timpul de lucru este de 3 ore.

Citește cu atenție fiecare text, apoi cerințele și răspunde la fiecare dintre acestea.

SUBIECTUL I

30 de puncte

PIELE DE FOCĂ, PIELE A SUFLETULUI

Cândva, în vremuri demult apuse, care se vor reîntoarce însă curând, zilele treceau toate la fel, cu cer alb, cu zăpadă albă..., iar oamenii, câinii și urșii se zăreau de departe ca niște puncte negre pe albul zăpezii.

Natura era aspră aici. Erau vânturi puternice și, ca să se apere de frig, toți purtau *parkas*, niște hanorace lungi, și cizme îmblănite, *mamleks*. Aici cuvintele înghețau în aer și trebuia să smulgi fraze întregi de pe buzele celui ce vorbea și să le dezgheți lângă foc ca să afli ce-a spus. Pe vremea aceea, oamenii trăiau în părul alb și des al bunicii Annuluk, bătrâna vrăjitoare, nimeni alta decât însăși Maica Glie. Ei, și în acest ținut trăia un om... un om atât de singur, încât lacrimile îi săpaseră, cu trecerea anilor, șanțuri adânci în obraji.

Încearca să fie vesel și zâmbitor. Ziua mergea la vânătoare, pune capcane, iar noaptea dormea dus. Dar cât de mult ar fi vrut să nu mai fie singur!... Uneori, când se întâmpla să se apropie de luntrea lui vre o focă, îi veneau în minte vechile povești care spuneau că focile fuseseră odată oameni și că doar privirea aceea sălbatică, înțeleaptă și iubitoare din ochii lor mai amintea de acele timpuri. Atunci, singurătatea îl durea parcă mai tare, iar lacrimile îi șiroiau prin crăpăturile feței.

Într-o seară, umblă după vânat până se înnoptă, dar nu prinse nimic. Când luna urcă pe cer, iar ghețurile prinseră a străluci, zări o stâncă ieșind din mare și, în vârful stâncii, privirea sa ageră distinse ceva mișcându-se lin.

Se apropie vâslind încet, și ce-i fu dat să-și vadă ochilor? Pe stânca cea mai majestuoasă dansa un mic grup de femei, goale ca-n ziua când ieșiseră din pânțele mamei. Iar el, un om singur, fără nimeni pe lume, rămase să le privească. Trupurile lor păreau țesute din raze de lună, iar pe pielea lor străluceau mici punctișoare argintii, ca cele ale somonului primăvara. Aveau picioare lungi, subțiri, și mâini diafane.

Atât erau de frumoase, că omul rămase vrăjit în luntrea lui, pe care valurile, legănându-l ușor, o duceau tot mai aproape de stâncă. Auzea acum râsetele lor minunate... sau așa i se părea lui, dacă nu cumva era doar clipocitul apei dimprejurul stâncii. Nu mai știa ce să creadă. Era năucit. Dar singurătatea, care-i apăsa pieptul ca o piele udă, se risipi. Și, aproape fără să știe ce face, sări iute pe stâncă și fură una din pieile de focă întinse acolo. Se ascunse apoi după o movilă, iar pielea de focă o băgă sub *qutnguq*, hanorac.

Deodată, una dintre femei prinse a striga la celelalte. Nu auzise în viața lui un glas mai frumos... Aducea cumva cu strigătul balenelor în zori... Sau nu, mai degrabă cu cel al puilor de lup jucându-se primăvara. Ba nu, era mult, mult mai frumos, dar asta nu mai avea nicio importanță, pentru că... ah! Dar ce făceau acum femeile?

Ei bine, ele își puneau pieile lor de focă și, una după alta, lunecau în mare, țipând și chicotind voioase. Toate, afară de una, cea mai înaltă dintre ele, care-și căuta peste tot pielea de

focă, dar nici gând s-o mai găsească. Omul fără să știe nici el de ce, prinse atunci curaj. Ieși din spatele movilei și-i zise:

— Femeie, fii nevasta mea...Sunt atât de singur...

— O, eu nu pot să-ți fiu nevestă, răspuse ea. Eu trăiesc *temeqvanek*, în lumea de jos.

— Fii nevasta mea, o rugă bărbatul din nou. Peste șapte ani îți voi da înapoi pielea de focă, și atunci vei putea să rămâi sau să pleci, după cum vei vrea.

Femeia-focă îl privi îndelung, cu niște ochi care, dacă n-ai fi știut ai cui sunt, ai fi zis că erau ochi de om.

— Bine, voi veni cu tine, spuse ea în cele din urmă cu tristețe în glas. Dar, peste șapte ani, om mai vedea.

Rămaseră deci împreună, iar după o vreme li se născu o mândrețe de fecior, vioi și bucălat, pe care îl numiră Ooruk. Iarna, mama îi spunea povești despre făpturile din adâncul mării, în timp ce tatăl, cu cuțitul său lung, cioplea în calcar un urs sau un lup. Când îl ducea pe micuțul Ooruk la culcare, mama îi arăta norii prin deschizătura pentru fum. Numai că, în loc să asemuiască formele lor corbilor, urșilor sau lupilor, îi vorbea de morse, de balene, de foci, de somoni... căci acelea erau animalele pe care le știa ea.

Cu trecerea timpului însă, pielea ei începu să se usuce. Mai întâi se scoroji, apoi crăpă. Îi căzu pielea pleoapelor. Îi căzu părul. Se făcu *naluaq*, albă ca varul. Rotunjimile ei frumoase se topiră văzând cu ochii, iar ea încerca să-și ascundă mersul șchiopătat. Din zi în zi, ochii ei își pierdeau strălucirea. Era acum nevoită să-și găsească drumul băjbâind, căci vederea i se întunecase.

Cam așa mergeau lucrurile, până când, într-o noapte, micuțul Ooruk, care dormea în pătuțul lui din blănuri moi, fu trezit din somn de niște țipete. Auzi un mormăit ca de urs. Era tatăl său care se certa cu mama. Auzi apoi un plâns ca un clinchet argintiu. Era mama sa.

— Șapte ani mi-ai ascuns pielea de focă și uite, acum vine a opta iarnă. Vreau să-mi dai înapoi ceea ce este parte din mine! se jeluia femeia-focă.

— Și tu, femeie, o să mă părăsești dacă ți-o dau! explodă furios soțul.

— Nu știi ce voi face. Știu doar că trebuie să-mi dai ce-i al meu.

— O să mă lași fără nevestă și o să lași copilul fără mamă! Ești rea!

Rostind aceste cuvinte, soțul dădu la o parte perdeaua din piele de la intrare și dispăru în noapte.

Copilul își iubea foarte mult mama. Grozav se temea să nu o piardă, și plânse prelung. În cele din urmă, adormi din nou... dar, brusc, fu deșteptat de vânt. Un vânt ciudat... care parcă-l chema:

— Oooruk!... Oooruuuk!

Sări iute din pat. În grabă, își puse hanoracul pe dos, iar cizmele din piele de focă și le trase doar pe jumătate. Își auzea numele strigat din nou și din nou, și se repezi ca un nebun afară, în noaptea înstelată.

— Oooruuuk!

Băiatul alergă până la faleză. Acolo, departe, în marea învolburată, înota o uriașă focă argintie. Avea un cap enorm, ochi galbeni și mustăți ce-i ajungeau până la piept.

— Oooruuuk!

Copilul coborî în goană. Ajuns la mal, se împiedică de o piatră. Dar nu, nu era o piatră, ci un balot ce se rostogolise dintr-o crăpătură a stâncii. Părul copilului îi șfichiuia fața ca mii de bice de gheață.

— Oooruuuk!

Băiatul desfăcu balotul și-l scutură: era chiar pielea de focă a mamei. Îi simți mirosul. Era mirosul ei... Strânse în brațe pielea de focă, își îngropă fața în ea și-i inspiră cu nesaț parfumul. În aceeași clipă, sufletul mamei îl străbătu ca un vânt de vară stârnit din senin.

— Oooh! exclamă el cu durere și bucurie. Apropie iarăși pielea de fața lui și sufletul mamei îl străbătu încă o dată.

— Oooh! strigă el iar, pătruns de iubirea infinită a mamei lui.

Depart, în mare, bătrâna focă argintie se scufundă încet în adânc.

Ooruk, cu pielea de focă fluturând în spate, sui faleza, fugi înapoi acasă și năvăli înăuntru prăbușindu-se în brațele mamei. Ea îl strânse la piept, fericită că și copilul, și pielea de focă, erau în siguranță. Îmbracă apoi pielea de focă.

— Nu, mamă, nu!... strigă micuțul.

Ea luă copilul și, cu el sub braț, alergă împleticindu-se spre marea furioasă.

— Nu, mamă, nu pleca! Nu mă lăsa!... imploră Ooruk.

Și ea ar fi vrut să rămână cu copilul ei. Cât de mult ar fi vrut!... Dar ceva o chema, ceva mai vechi decât el, mai vechi decât ea, mai vechi decât timpul.

— Nu, mamă, nu, nu, nu!... urlă copilul.

Se întoarse spre el. Era atâta iubire în privirea ei! Prinse fața copilului în palmi și-i suflă respirația ei dulce în plămâni, o dată, de două ori, de trei ori. Apoi, ținându-l sub braț ca pe un pachet prețios, sări în mare și se scufundă din ce în ce mai adânc. Amândoi, femeia-focă și copilul respirau cu ușurință sub apă.

Și au înotat așa până au ajuns la grota submarină a focilor, unde ședea la taifas, mâncau, cântau și jucau tot felul de animale. Uriașa focă argintie care-l strigase pe Ooruk din mare, noaptea, îl îmbrățișă și-l numi nepotul său.

— Cum îți merge acolo sus, fiica mea? întrebă marea focă argintie.

Femeia-focă își întoarse privirea.

— Am rănit o ființă omenească... un om care ar fi făcut orice ca să rămân cu el. Dar nu mă mai pot întoarce acolo. Ar însemna să rămân prizonieră pentru totdeauna.

— Și băiatul? întrebă iar bătrâna focă. Nepotul meu?

— El trebuie să se întoarcă, tată. Nu poate rămâne aici. Încă nu a venit timpul să stea cu noi.

Glasul i se frânse și izbucni în plâns. Plânsură amândoi.

Trecură șapte zile și șapte nopți. Ochii și părul femeii prinseră iar a străluci. Ea își recăpătă vederea, iar trupul, culoarea frumoasă și rotunjimile de odinioară. Putea acum din nou să înoate cu ușurință. Venise însă vremea ca băiatul să se întoarcă înapoi pe pământ. În acea noapte, frumoasa lui mamă și bătrânul bunic-focă îl luară pe Ooruk între ei și, împreună, înotară spre lumea de sus. Acolo, în lumina lunii, îl așezară ușor pe țărnul stâncos.

— Voi fi mereu cu tine, îl liniști mama. Ajunge doar să atingi obiectele pe care le-am atins cu bețișoarele pentru aprins focul, ulu – cuțitul meu, vidrele și focile pe care le-am sculptat din piatră, iar eu voi sufla în plămâni tăi un vânt, ca tu să-ți poți cânta cântecele.

Ea și bătrâna focă argintie îl sărutară îndelung. În cele din urmă se desprinseră de el și intrară în mare. Îi aruncară o ultimă privire copilului și dispărură sub apă. Iar Ooruk, pentru că nu venise încă timpul său, rămase pe țăr.

Anii trecură. Băiatul creșu și ajunse un toboșar neîntrecut, un cântăreț vestit și un povestitor plin de har. Și cu toate acestea, pentru că – se spune – pe vremea când era doar un copil, fusese dus în mare de spiritele focilor. Și-acum mai poate fi văzut uneori în ceața cenușie a dimineții. După ce-și leagă luntrea, îngenunchează pe o stâncă din mare și pare că vorbește cu o focă anume, o femelă care vine aproape de mal. Mulți au încercat să o prindă, dar n-au reușit. I se spune Tanqigcaq, strălucitoarea, sfânta, și se zice că, deși nu-i decât o focă, ochii ei au o privire de om – privirea aceea sălbatică, înțeleaptă, iubitoare.

din vol. *Femei care aleargă cu lupii. Povești și mituri ale arhetipului femeii sălbatice*
de dr. Clarissa Pinkola Estés
traducere de Simona Voicu

A. (4 puncte: 1 punct pentru fiecare răspuns corect)

Scrie, pe foaia de concurs, litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Bărbatul avea șanțuri în obraji din cauza:

- frigului.
- lacrimilor.
- singurătății.
- vârstei.

2. Bărbatul îi cere femeii-focă să-i devină nevastă, deoarece:

- e foarte frumoasă.
- e foarte singur.
- o iubește.
- vrea un copil.

3. Femeia-focă acceptă să-i devină nevastă deoarece:

- îi se face milă de el.
- îi promite eliberarea după șapte ani.
- locuiește în lumea de jos.
- vrea să îi îndeplinească dorința de a avea un copil.

4. Foca cea mare este:

- bunica lui Ooruk.
- mama femeii-focă.
- tatăl femeii-focă.
- unchiul lui Ooruk.

B. (4 puncte: 0,5 p. pentru fiecare idee plasată corect)

Stabilește ordinea logică și temporală a următoarelor idei ale textului, apoi notează pe foaia de concurs doar cifrele corespunzătoare acestora, într-o casetă similară celei de mai jos:

--	--	--	--	--	--	--	--

- Ajuns pe țărm, Ooruk găsește pielea de focă.
- Bărbatul caută vânat toată seara.
- Femeia-focă acceptă să îi devină nevastă.
- Fiul își aude tatăl spunând că mama lui îi va părăsi.
- În peștera din apă, Ooruk petrece șapte zile.
- Mama lui Ooruk îmbracă pielea de focă.
- Pentru că trecuseră șapte ani, femeia își cere pielea de focă înapoi.
- Ooruk este readus pe uscat de mama sa și de bătrâna focă.

C. (12 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare din cerințe)

Răspunde, pe foaia de concurs, prin enunțuri, la fiecare din următoarele cerințe:

- Numește două caracteristici fizice ale focii uriașe.
- Precizează detaliul care amintește că focile au fost cândva oameni.
- Explică motivul pentru care Ooruk simte că îl străbate sufletul mamei când strânge în brațe pielea de focă.

4. În text apare următoarea secvență:

„— Am rănit o ființă omenească... un om care ar fi făcut orice ca să rămân cu el. Dar nu mă mai pot întoarce acolo. Ar însemna să rămân prizonieră pentru totdeauna.

— Și băiatul? Întrebă iar bătrâna focă. Nepotul meu?

— El trebuie să se întoarcă, tată. Nu poate rămâne aici. Încă nu a venit timpul să stea cu noi.”

Prezintă cauza pentru care crezi că mama afirmă că *nu a venit timpul să stea cu noi*.

D. (10 puncte)

Imaginează-ți că ești personajul Ooruk din textul citat.

Redactează o scrisoare de 20-30 de rânduri, adresată mamei tale, în care să-i prezinți modul în care ți-ai petrecut anii de după plecarea sa, valorificând informații din textul dat.

SUBIECTUL al II-lea

20 de puncte

Situată într-o zonă liniștită la poalele munților Cindrel și Șureanu, la 3 minute de cele mai apropiate pârtii de schi, Pensiunea Șureanu oferă bar și un restaurant care servește preparate din bucătăria internațională. Toate camerele au TV LCD cu canale prin satelit.

Toate unitățile de la Pensiunea Șureanu au balcon cu vedere la munte și baie privată cu duș, uscător de păr și articole de toaletă gratuite. În timpul iernii, toate beneficiază de încălzire.

Oaspeții pot depozita și usca gratuit echipamentul de schi. De asemenea, la pensiune se poate închiria echipament de schi.

Cel mai apropiat restaurant este la 200 de metri, iar la mai puțin de 5 minute de mers cu mașina se găsesc mai multe magazine. Lacul glaciar lezerul Șureanu se află la 7 minute de mers cu mașina, iar Lacul Oașa este la aproximativ 15 minute de mers cu mașina de pensiune.

Această proprietate este de asemenea bine cotată pentru locația sa excelentă în Tău Bistra. Clienții i-au acordat un scor mai mare decât altor proprietăți din zonă.

Cuplurile apreciază în mod deosebit această locație. I-au dat scorul 9,7 pentru un sejur pentru două persoane.

Această proprietate este de asemenea cotată pentru cel mai bun raport calitate/preț în Tău Bistra. Clienții primesc mai mult pentru banii lor, comparativ cu alte proprietăți din acest oraș.

Dacă doriți să cereți ceva, puteți face acest lucru la următorul pas, înainte de a rezerva. După ce faceți o rezervare, vă vom transmite detaliile de contact ale proprietății pentru a lua legătura direct.

Vorbim limba dumneavoastră!

Prezentarea unei pensiuni pe site-ul www.booking.com

A. (10 puncte: 2 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Formulează, sub formă de enunțuri, răspunsuri la fiecare din următoarele cerințe, prin valorificarea textului citat:

1. Precizează două indicii de localizare a pensiunii, formulate în text ca timp de deplasare cu mașina.
2. Numește localitatea în care este situată pensiunea.
3. Menționează un indice de calitate exterior propriei prezentări a pensiunii.
4. Indică o caracteristică a serviciilor oferite de pensiune, pentru care este cel mai bine cotată.
5. Explică rolul exclamației din ultimul paragraf al textului citat.

B. (10 puncte)

În prezentarea pensiunii se utilizează tehnici de persuasiune. Redactează un text de cel mult 15 rânduri, în care să susții, prin două argumente, eficiența acestora.

SUBIECTUL al III-lea

10 puncte

Se vor acorda câte 2 puncte pentru cerințele 1-3 și 3 puncte pentru cerința 4.

Privește cu atenție anunțul de mai jos, apoi răspunde, în enunțuri, la următoarele cerințe:

1. Numește două reprezentări de pe afiș, definatorii pentru turismul cultural francez.
2. Menționează semnificația culorilor din inima desenată în centrul afișului.
3. Explică sensul pe care ți-l sugerează utilizarea în afiș a verbului *a franțuzi*.
4. Prezintă, în cel mult 10 rânduri, mesajul pe care îl transmite anunțul.

MINISTERUL EDUCAȚIEI
NAȚIONALE

DIRECȚIA GENERALĂ
EVALUARE ȘI MONITORIZARE
ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR

www.institutulfrancez.ro

Frantuzește-te la Institutul Francez din Timișoara

Cursuri pentru **adulți:**
franceză generală și
de specialitate

Cursuri pentru
companii

Centru de examene
și cursuri de pregătire:
DELF/DALF, TEF, TEFAQ,
TCF, TCF pour le Québec,
DFP-CCI Paris Île-de-France

2017

**INSTITUT
FRANÇAIS**

Timișoara